

درس پانزدهم

دریا

هر کجا چشم می رود، آب است
از افق تا افق، همه دریاست
آب، آینه‌ای است پهناور
صورتِ آسمان، در آن پیدا است

خنده‌ی گرم و روشن خورشید
بر تنِ سردِ آب می ریزد
موج از پشتِ موج می آید
موج در پیشِ موج می خیزد

می‌کشد آب، دامنش را نرم
بر تن پاک ماسه‌های کبود
می‌برد لذت از نوازش آب
ساحل بی خیال خواب آلود

می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل‌گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

محمود کیانوش

دریا

درس پانزدهم

دریا آنقدر بزرگ است که از این طرف تا آن طرف آسمان را گرفته است. آبِ دریا مانند آینه‌ای بزرگ است که عکس آسمان در آن پیدا است.

هر کجا چشم می‌رود، آب است از افق تا افق، همه دریاست آب، آینه‌ای است پهناور صورتِ آسمان، در آن پیدا است

گرما و روشنی خورشید به آب سرد دریا می‌تابد و آن را گرم می‌کند. موج‌های دریا، پشت سر هم بالا و پایین می‌شوند.

خنده‌ی گرم و روشن خورشید بر تنِ سردِ آب می‌ریزد موج از پشتِ موج می‌آید موج در پیشِ موج می‌خیزد

دریا خود را مانند دامنی نرم می‌کشد آب، دامنش را نرم
روی ماسه‌های ساحل می‌کشد. بر تنِ پاک ماسه‌های کبود
هنگامی که آب دریا به ساحل می‌خورد، ساحل از نوازش آب
لذت می‌برد و بی‌خیال و آرام ساحل بی‌خیال خواب آلود
به خواب می‌رود.

مانند ماهی در آب زلال دریا شنا
می‌کنم. آسمان خوش منظره و
دریا آرام است زندگی با من
مهربان است و من خوش حال
هستم.

می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی، میان آبِ زلال
آسمان دل‌گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

محمود کیانوش

درست و نادرست

- ۱ نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود.
- ۲ موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند.

درک مطلب

- ۱ شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟
- ۲ هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟
- ۳

واژه‌آموزی

- به جمله‌های زیر توجه کن.
- من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.
 - من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.
 - من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.
- حالا تو بگو:
- من دندان دارم؛ اما شانه
 - من دهان دارم؛ اما غار
 - من پا دارم، اما میز
 - من دست دارم؛ اما صندلی

۱. نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود. **نادرست**
۲. موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند. **درست**

درک مطلب

مانند مادری می بینم که از ماهی های کوچکش نگهداری می کند

۱. شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟

۲. هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟

به توصیه های غریق نجات گوش می دهیم. در منطقه ای که اجازه ی شنا دارم شنا می

۳.

چرا شاعر دریا را به آینه تشبیه کرده است؟ چون در دریا صورت آسمان را می بینیم

واژه‌آموزی

به جمله‌های زیر توجه کن.

■ من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.

■ من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.

■ من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.

حالا تو بگو:

■ من دندان دارم؛ اما شانه **دندانه دارد**.

■ من دهان دارم؛ اما غار **دهانه دارد**.

■ من پا دارم، اما میز **پایه دارد**.

■ من دست دارم؛ اما صندلی **دسته دارد**.